

Kviečiame į trijų dienų tylos rekolekcijas

Susitikimo paslaptis Džioto (Giotto) freskose

Joakimo ir Onos susitikimas prie Auksinių vartų

„Giotto kūriniai Paduvos Skrovenji koplyčioje žymi vieną didžiausių Vakarų meno posūkių – tai buvo pirmasis didis mėginimas perteikti šventąją istoriją ne vien kaip simbolinę ikoną, bet kaip gyvą, žmogaus gyvenimui artimą tikrovę.“
Eugenio Battisti, Giotto

Penkių susitikimų metu kalbėsime apie XIV a. Paduvoje, Skrovenji koplyčioje (arba Cappella dell'Arena), nutapytas Giotto freskas, kurios žymi ne tik Vakarų Europos tapybos istorijos pradžią, bet ir pasakoja vienos Šventosios šeimos istoriją, aprėpiančią visos žmonijos egzistenciją **ir Dievo veikimą joje.**

Pasak menotyrininko Johno Pope-Hennessy, XIV a.

Giotto Paduvos freskos supina šventą pasakojimą ir žmogišką jausmą taip, kad kiekviena scena tampa ne tik teologine tiesa, bet ir įvykiu, kuriame žiūrovas atpažįsta savo paties gyvenimo troškimus. Todėl šios rekolekcijos kvies pažvelgti į Išganymo istoriją ne kaip į nutolusią praeitį, bet kaip į egzistencinę žmogaus susitikimo su Dievu erdvę.

Giotto žymi ribą tarp Viduramžių ir Ankstyvojo Renesanso (Protorenesanso) – t. y. laikotarpį, kai tikima, kad Dievui ir žmogui lemta su(si)tikti vienas kitą – kartais paprastai ir tyliai, kartais paslaptingai, o kartais – dramatiškai. Būtent dėl to atkreipsime dėmesį į galbūt kai kam netikėtą ir naują Mergelės Marijos ir jos tėvų istoriją, nes XIV a. Giotto nutapytos Paduvos freskos remiasi ne tik keturiomis kanoninėmis Evangelijomis, bet ir Apaštališkaisiais apokrifais, ypač II a. Jokūbo protoevangelija. Kalbėsime apie Marijos tėvų, **Joakimo ir Onos**, bei Marijos gyvenimo slėpinius, taip pat pažvelgsime ir į Jėzaus misijos svarbiausius įvykius per Giotto freskas.

Šios tylos rekolekcijos – tai su(si)tikimo laikas su Dievu, menu, savimi ir kitais. Tai tylios maldos kelionė į šventą pradžią, kai per freskos grožį prasideda kažkas nauja – Dievas visada gimdo naują susitikimą, kai esame per JĮ, su JUO ir JAME.

Rekolekcijas ves sielovadininkė, literatūrologė Virginija Tamošiūnaitė.